

عنوان مقاله:

تصوف و سیاست در «طریقت عدل و احسان»

محل انتشار:

دوفصلنامه هفت آسمان، دوره 11، شماره 43 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

مصطفی مطبوعه چی - کارشناس ارشد رشته عرفان و تصوف

خلاصه مقاله:

آنچه از مفهوم «تصوف» در پاره شرقی جهان اسلام به ذهن متبادر می شود، عبارت است از فرد یا افرادی که در پی سیر و سلوک معنوی، دنیا و مافیها را وانهادند و بدور از اجتماع، در گوشه ای به تهذیب نفس مشغول اند؛ اما همین اصطلاح در خطه غربی جهان اسلام، یعنی شمال آفریقا، ماجرابی دیگر دارد و مفهوم جهاد و درگیری و دخالت در سیاست و اجتماع از آن فهمیده می شود. از جمله طریقت های مهم و فعال در دوره معاصر در کشور مغرب طریقت عدل و احسان است. ویژگی برجسته این طریقت جمع دو پدیده به ظاهر ناسازگار تصوف و سیاست است. طریقت عدل و احسان با الهام از آموزه های تصوف، جنبشی سیاسی را بنیان نهاده است که هم اکنون یکی از مهم ترین گروه های سیاسی اسلامی مغرب به شمار می رود. جهت شناخت بهتر این جنبش صوفیانه اسلام گرا، نخست به اختصار بر چگونگی ورود تصوف به خطه غرب اسلامی، به ویژه مغرب، درنگی می نماییم و پس از اشاره ای به طریقه بودشیشیه به بررسی احوال و اندیشه های پیر «طریقت عدل و احسان» می پردازیم و در فرجام آموزه ها و تعالیم صوفیانه و در عین حال اجتماعی این طریقه را برمی رسیم.

کلمات کلیدی:

طریقت عدل و احسان، تصوف، سیاست، مغرب، اسلام گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1745576>

